

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dejavnosti in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje

[COM(2014) 167 final – 2014/0091 (COD)]

(2014/C 451/18)

Poročevalec: **Krzysztof PATER**

Soporočevalec: **Petru Sorin DANDEA**

Evropski parlament in Svet sta 14. aprila oziroma 12. junija 2014 sklenila, da v skladu s členom 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosita za mnenje o naslednjem dokumentu:

Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (prenovitev)

COM(2014) 167 final – 2014/0091 (COD).

Strokovna skupina za zaposlovanje, socialne zadeve in državljanstvo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 20. junija 2014.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje na 500. plenarnem zasedanju 9. in 10. julija 2014 (seja z dne 10. julija 2014) sprejel soglasno.

1. Sklepi in priporočila

1.1 Odbor se zaveda potrebe po močnejšem in hitrejšem razvoju poklicnih pokojnin v okviru pokojninskih sistemov držav članic EU, zato podpira večino predlogov, ki jih je Evropska komisija predstavila v predlogu direktive o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (IORP, v nadaljevanju: „institucij“) II.

1.2 Odbor z zadovoljstvom sprejema dejstvo, da je bila v predlogu Komisije upoštevana večina priporočil iz mnenja EESO o beli knjigi – Agendi za ustrezne, varne in vzdržne pokojnine ⁽¹⁾ ⁽²⁾.

1.3 EESO vidi potrebo po razvoju dodatnih – tako kolektivnih kot individualnih – oblik pokojninskega varčevanja, zlasti glede na napovedi znižanja obsega prejemkov iz javnih pokojninskih sistemov, in poudarja, da poklicni pokojninski sistemi, vzpostavljeni na podlagi odločitve socialnih partnerjev, lahko odigrajo zelo pomembno vlogo pri zagotavljanju dodatnih pokojninskih prejemkov.

1.4 Vendar Odbor izraža zadržanost glede nekaterih predlaganih določb direktive.

1.4.1 Odbor se ne strinja z obravnavo institucij za poklicno in pokojninsko zavarovanje zgolj kot institucij finančnega trga, saj se pri tem ne priznajo in spoštujejo z njimi povezane posebne okoliščine. IORP so institucije, ki opravljajo pomembno družbeno vlogo. Te institucije so v veliki meri odgovorne za poklicno pokojninsko zavarovanje ter pomenijo nepogrešljivo dopolnitev javnih pokojninskih sistemov. Predlagana direktiva mora upoštevati ključno vlogo socialnih partnerjev pri oblikovanju in upravljanju načrtov ter bistveno vlogo nacionalne zakonodaje na področju socialnih zavarovanj in delovne zakonodaje pri opredeljevanju načel njihovega delovanja.

1.4.2 Načelo „ena rešitev za vse“ ne more biti prava pot za doseganje ciljev Komisije zaradi številnih temeljnih razlik med pokojninskimi sistemi v posameznih državah članicah EU in sistemi poklicnega pokojninskega zavarovanja, kar močno vpliva na razlike med statusom, pravicami in pričakovanji članov in upravičencev takšnih pokojninskih načrtov. EESO na primer kritično presoja uvedbo enotnega vzorca informacij, ki se pošlje vsem članom načrtov poklicnega pokojninskega zavarovanja v vsej Evropski uniji. Glede na tako velike razlike namreč ni mogoče oblikovati enega samega obrazca, ki bi vsakemu udeležencu in upravičencu zagotavljal informacije, ki so zanj najbolj potrebne in ustrezne.

⁽¹⁾ COM(2012) 55 final.

⁽²⁾ Glej UL C 299/21, 4.10.2012, str. 115–122. EESO je v tem mnenju med drugim poudaril, da „ne bi bilo treba upoštevati le vidikov, ki se nanašajo na čezmejne dejavnosti, povezane s pokojninskimi skladi, in mobilnost delavcev, ampak tudi vprašanja nadzora in pregleda pokojninskih organov, upravnih stroškov ter obveščanja in varstva potrošnikov“.

1.4.2.1 Odbor poudarja, da se daljnosežno poenotenje poklicnih pokojninskih načrtov lahko izkaže za drago in v resnici ne privede do njihovega nadaljnjega razvoja (kar EESO pričakuje), marveč do njihovega postopnega propada.

1.4.3 Odbor poudarja, da je glavni cilj delovanja pokojninskih sistemov, tudi poklicnih pokojninskih načrtov, zagotavljanje ustrezne in stabilne ravni prejemkov njihovim upravičencem. Podpora kapitalskih trgov, med njimi tudi dolgoročnih naložb, lahko velja le za drugotni, pogojni cilj, ki ne sme biti na škodo udeležencev in upravičencev programov. EESO podpira možnost, da bi institucije imele večjo naložbeno vlogo pri „instrumentih z dolgoročno ekonomsko perspektivo“, ter obenem odločno nasprotuje predlogu Komisije, po katerem *„države članice institucijam ne morejo preprečevati, da vlagajo v dolgoročne instrumente, s katerimi se ne trguje na organiziranih trgih“*. Možnost tekočega, objektivnega vrednotenja sredstev sistema in dostop do verodostojnih, posodobljenih informacij o finančnem položaju izdajatelja vrednostnih papirjev, v katerega so vložena sredstva pokojninskih načrtov, sta temeljna pogoja finančne varnosti članov in upravičencev takšnega načrta. Vendar morajo države članice imeti možnost, da same odločijo, ali bodo po posvetovanju s socialnimi partnerji na tem področju določile kakšno omejitev.

1.4.4 Podrobna obrazložitev omenjenih zadržkov in druge ugotovitve EESO o predlogu direktive so navedeni v nadaljevanju tega mnenja.

2. Predlog Komisije

2.1 Predlog Komisije je prenovljena različica Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (IORP) ⁽³⁾, ki je v veljavi od leta 2005. Hkrati kodificira nespremenjene določbe dosedanje direktive in jo spreminja.

2.2 Kot navaja Komisija, je splošni cilj tega predloga lažje omogočiti pokojninske prihranke v obliki poklicnih pokojnin. Komisija opredeljuje tudi štiri specifične cilje:

- odstraniti preostale ovire v zvezi s skrbnim in varnim poslovanjem za čezmejne institucije;
- zagotoviti dobro upravljanje in obvladovanje tveganj;
- članom in upravičencem zagotoviti jasne in relevantne informacije;
- zagotoviti, da so nadzorniki ustrezno opremljeni za učinkovit nadzor institucij.

2.3 Predlog Komisije je bil objavljen 27. marca 2014 kot del svežnja instrumentov, katerih cilj je dolgoročno financiranje evropskega gospodarstva. Tudi v obrazložitvenem memorandumu je večkrat poudarjena potreba po okrepitvi zmogljivosti institucij za naložbe v sredstva z dolgoročno ekonomsko perspektivo.

2.4 Ko Komisija pojasnjuje svoj predlog, med drugim poudarja prepričanje, da bo, če Evropska unija ne bo sposobna vzpostaviti sodobnega regulativnega okvira, to pomenilo tveganje, da bodo države članice še naprej razvijale različne rešitve, s čimer se bo še stopnjevala regulativna razdrobljenost, kar bo ustvarjalo ovire za čezmejne dejavnosti institucij, ne bo pa tudi zagotovilo višje ravni varstva potrošnikov v vsej EU in ne bo prineslo prihrankov, povezanih z ekonomijo obsega. Komisija prav tako meni, da trden regulativni okvir za institucije lahko spodbudi njihov razvoj v državah članicah, v katerih jih trenutno tako rekoč ni.

2.5 Komisija ocenjuje, da bo izvajanje direktive prineslo dodatne stroške, v povprečju okoli 22 EUR na enega člana načrta in letne stroške v višini 0,27–0,80 EUR na člana.

⁽³⁾ Glej: UL L 235, 23.9.2003.

3. Splošne ugotovitve

3.1 Zaradi znižanja višine prejemkov v javnih sistemih številnih držav članic bodo čedalje večjo vlogo pri zagotavljanju dostojnih pokojnin igrale dodatne rešitve, ki jih države članice pogosto podpirajo z davčnimi olajšavami. Posebej pomembni so poklicni pokojninski načrti, saj imajo značilnosti, ki jih zasebno pokojninsko varčevanje nima. V celoti ali v veliki meri jih financirajo delodajalci, zanje je značilen lahek dostop delojemalcev do njih, tudi tistih z nizkimi dohodki, zaradi ekonomije obsega pa so tudi stroški na enoto nižji. Včasih se na podlagi internih pravil načrta, ki jih sprejmejo socialni partnerji, dodatna pokojnina zagotovi celo za obdobja, v katerih delavec ni mogel delati (npr. bolezen, porodniški dopust). Ko socialni partnerji opredeljujejo naložbeno politiko, v nekaterih načrtih uvajajo ne le ekonomska, marveč tudi etična merila in tako v podjetniškem okolju spodbujajo vrednote, ki so jim blizu. Odbor se zaveda, da poklicni pokojninski načrti zagotavljajo dodatno pokojnino samo manjšemu delu državljanov Evropske unije (trenutno igrajo pomembnejšo vlogo samo v nekaterih državah članicah, v mnogih pa so to neznane institucije), in podpira pobude, katerih cilj je razvoj institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.

3.2 Poklicni pokojninski načrti prinašajo koristi tako delojemalcem kot tudi sponzorjem načrtov, torej delodajalcem. Pokojninske pravice, ki jih pridobi delojemalec, so dejansko dodatna oblika plačila za delo. Za delodajalce so takšni načrti instrument vzpostavljanja trajnejše vezi z delojemalcem. To običajno vodi v večjo pripadnost podjetju in zaposleni manj menjajo delovna mesta. Odbor zato poudarja, da je pri uvajanju nove zakonodaje treba biti zelo pazljiv, da ne bi nalaganje dodatnih finančnih ali upravnih bremen zmanjšalo privlačnosti institucij.

3.3 EESO se zaveda, da Evropska komisija trenutno nima instrumentov za pridobitev celovitih in objektivnih informacij o načrtovanih stroških teh rešitev in se mora opirati na informacije, ki jih zagotavljajo zainteresirane institucije. Izraža obžalovanje, da so stroški predlaganih predpisov navedeni v povprečni vrednosti, poleg tega pa tudi ni podatkov o posameznih sestavnih delih teh skupnih stroškov. Zato ni mogoče vedeti, kakšne stroške lahko za delodajalce in delojemalce povzroči vsak predlog in kakšne so lahko razlike med posameznimi državami.

3.4 Glede na to, da bo predlog direktive vnesel nove zahteve za institucije, kar bo povzročilo dodatne stroške, Odbor predlaga uvedbo možnosti izvzetja iz uporabe predpisov direktive v začetnem obdobju delovanja institucij (do 12 mesecev). To bi sponzorju omogočilo, da ustanovi institucijo, ne da bi za to moral nositi sorazmerno visoke upravne stroške s prvim dnevom delovanja institucije, in se pozneje odloči, ali želi nadaljevati dejavnost s financiranjem „lastne“ institucije ali pa se želi priključiti že obstoječi instituciji. EESO meni, da bi to olajšalo sprejemanje odločitev delodajalcev o ustanovitvi institucije.

3.5 Odbor želi poudariti pomembno vlogo socialnih partnerjev tako pri ustanavljanju kot tudi upravljanju institucij. Po mnenju Odbora je pri oblikovanju rešitev na področju pokojninskih načrtov treba ohraniti avtonomijo socialnih partnerjev. V pravnem okviru bi bilo treba opredeliti samo minimalne standarde, ki jih bodo morali upoštevati partnerji, odgovorni za načrt. EESO poudarja tudi, da so poklicni pokojninski načrti, delovna zakonodaja, zakonodaja na področju socialnega varstva in predpisi, ki določajo vlogo socialnih partnerjev, v mnogih državah članicah zelo tesno povezani. EESO meni, da se v predstavljenem predlogu skuša zmanjšati vlogo socialnih partnerjev, ki imajo pogosto večletne izkušnje pri oblikovanju poklicnih pokojninskih načrtov, in to kljub navedbi v členu 21(2) predloga, da „direktiva ne posega v vlogo socialnih partnerjev pri upravljanju institucije“. Institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ni mogoče obravnavati zgolj kot finančnih institucij, kar velja za ta predlog, marveč jih je treba obravnavati tudi kot institucije, ki so del sistema socialnega varstva in ki jih aktivno razvijajo in upravljaajo socialni partnerji. Odbor zato poudarja svoje stališče, ki ga je izrazil v mnenju o beli knjigi⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ Odbor je v mnenju o beli knjigi zatrdil, da „podpira poklicne naložbene pokojninske sheme, ki jih oblikujejo in upravljaajo delodajalci in predstavniki zaposlenih, ter poziva Komisijo, naj socialnim partnerjem zagotovi podporo za krepitev njihovih upravnih zmogljivosti na tem področju“.

3.6 EESO poudarja, da odnosa med institucijo ter člani in upravičenci načrta ni mogoče obravnavati na enak način kot odnosa med finančno institucijo in njenimi strankami (potrošniki).

3.7 Odbor z zadovoljstvom sprejema odločitev Evropske komisije, da se za poklicne pokojninske načrte ne uvajajo rešitve, katerih cilj je ohraniti „enotne okvirne pogoje s Solventnostjo II“⁽⁵⁾, kot je priporočeno v mnenju Odbora o beli knjigi⁽⁶⁾. EESO poudarja, da bi poenotenje predpisov glede kvantitativnih zahtev v predlogu direktive s predpisi direktive Solventnost II (metoda vrednotenja sredstev in zahteva po tesnejši povezanosti med višino kapitala in velikostjo sprejetega tveganja) zaradi povečanja kapitalskih zahtev in stroškov izvajanja ter možnih motenj pri dodelitvi kapitala povzročilo negativne posledice za sistem poklicnih pokojnin.

4. Posebne ugotovitve

4.1 Čezmejna dejavnost

4.1.1 EESO poudarja, da morajo vsi vidiki čezmejne dejavnosti institucij, opredeljeni v členih 12 in 13 predloga direktive, temeljiti na potrebah delodajalcev, ki so vključeni v načrt, in njihovih delojemalcev, ter ustrezati njihovim interesom. Zato morajo odločitve o izvajanju takšne dejavnosti sprejeti socialni partnerji, vključeni v načrt.

4.1.2 Odbor odobrava uvedbo možnosti prenosa pokojninskih načrtov na druge institucije v drugih državah članicah – po predhodni pridobitvi dovoljenja ustreznega nadzornega organa za namembno institucijo ter soglasju članov in upravičencev programa.

4.1.3 Odbor podpira okrepitev vidika čezmejne dejavnosti institucij in poudarja, da je za dinamičen razvoj sektorja poklicnih pokojnin zelo pomembno spodbujanje in razširjanje institucij v državah, v katerih te oblike pokojninskega zavarovanja ni ali pa se ta šele začena razvijati.

4.1.4 Po mnenju EESO je omogočitev naložb institucij v drugih državah članicah EU – ob izpolnjevanju pravnih zahtev države, v kateri ima institucija sedež – pozitivna sprememba, ki olajšuje dejavnost institucij na skupnem evropskem trgu.

4.2 Upravljanje in obvladovanje tveganj

4.2.1 EESO podpira predlog o večji preglednosti za prejemke oseb s ključnimi funkcijami v instituciji, če se upoštevajo različne vrste upravljanja institucij poklicnega pokojninskega zavarovanja.

4.2.2 Odbor meni, da je v primeru, ko s sredstvi upravljajo zunanji izvajalci, treba objaviti pravila glede prejemkov, pa tudi znesek, ki ga prejema podjetje zunanjega izvajalca, ne pa prejemkov izbranih zaposlenih v tem podjetju. Odbor kritično presoja zahtevo po uporabi načela pregledne politike prejemkov v odnosu do zaposlenih v podjetjih, ki načrte upravljajo na podlagi zunanjega izvajanja. To bi lahko pomenilo resno oviro pri iskanju podjetja, ki bi prevzelo upravljanje, zlasti v primeru upravljanja sredstev majhnega pokojninskega načrta.

4.2.3 Odbor pozitivno ocenjuje druge predloge za nadaljnje reguliranje zunanjega izvajanja pri upravljanju pokojninskega načrta in nadzora zunanjega izvajanja, vendar priporoča razmislek pri določanju obveznosti, ki jih morajo izpolniti zunanji izvajalci.

⁽⁵⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II). (UL L 335/1, 17.12.2009).

⁽⁶⁾ V mnenju o beli knjigi je Odbor zatrdil, da „izraža resno zaskrbljenost glede nekaterih predlogov o poklicnih pokojninah. Pokojninske sheme se močno razlikujejo od storitev življenjskega zavarovanja, zato Odbor ne podpira navedenega cilja pregleda direktive o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (Direktiva IORP), da bi ohranili enotne okvirne pogoje s Solventnostjo II“, ampak priporoča, da se po predhodnem posvetovanju s socialnimi partnerji in drugimi zainteresiranimi stranmi uvedejo posebej oblikovani ukrepi za zaščito sredstev pokojninskih skladov.“

4.2.4 Glede predloga opredelitve zahtev na področju sposobnosti in primernosti oseb, ki dejansko upravljajo institucije, in oseb, ki opravljajo druge ključne funkcije, EESO meni, da morajo ti predpisi upoštevati posebnosti institucij in vlogo socialnih partnerjev, kakršno že dolgo imajo v procesu upravljanja institucij (npr. prek pravice do imenovanja lastnih predstavnikov kot članov upravnih ali nadzornih organov institucij). Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje namreč niso tipične finančne institucije, ustanovljene za ustvarjanje dobička, marveč organizacije, ki jih nadzorujejo delodajalci in delojemalci. Ti so iz povsem očitnih razlogov zainteresirani za čim večje zmanjšanje organizacijskih stroškov. Pri opredeljevanju zahtev o sposobnosti oseb, odgovornih za upravljanje institucij, je to treba upoštevati, saj predpisi ne smejo bolj omejiti vloge socialnih partnerjev v procesu upravljanja načrta kot sedanji sistem.

4.2.5 Odbor predlaga, da se ocena sposobnosti upravljavcev izvede za celotni upravni ali nadzorni organ in ne le za posamezne osebe. Ta predlog bi bilo mogoče izvesti na podlagi ločene opredelitve zahtev glede oseb, ki vodijo institucijo ali imajo v njej ključne funkcije, v členu 23. Takšna rešitev bi omogočila nadaljnjo zastopanost socialnih partnerjev v upravnih organih institucij, hkrati pa bi se zvišale zahteve glede oseb, ki so neposredno vključene v statutarne dejavnosti institucij.

4.2.6 Odbor poudarja, da je treba v zahtevah glede upravljanja institucij upoštevati strukturne posebnosti poklicnih pokojnin. V njih imamo opraviti s tremi vzajemno povezanimi akterji: delodajalcem/sponzorjem, delojemalcem/članom načrta in institucijo. To po eni strani zaradi vzajemnega nadzora posameznih akterjev zagotavlja večjo varnost sistema, po drugi pa povzroča večjo zapletenost, saj pomeni, da mora biti zakonodaja o finančnih institucijah povezana z delovno zakonodajo in zakonodajo o socialnem zavarovanju, pa tudi predpisi o sodelovanju med socialnimi partnerji v posameznih državah članicah.

4.2.7 EESO izraža zadovoljstvo, da se Evropska komisija zaveda morebitnih težav, ki jih lahko povzroči uvajanje strožjih zahtev pri upravljanju institucij, in podpira določbe, po katerih morajo biti sistemi upravljanja prilagojeni značilnosti, ravni in kompleksnosti dejavnosti institucij (členi 22, 24, 25, 26 in 29).

4.2.8 Po mnenju EESO mora prednostna naloga institucij ostati zagotavljanje varnosti finančnih sredstev, zbranih v pokojninskem načrtu, in ustrezna raven pokojninskih prejemkov, k čemur prispeva ustrezno uravnotežena naložbena politika. Podpora dolgoročnim naložbam ne bi smela zasenčiti glavnega cilja institucij, zagotavljanja finančnih sredstev članov na starost. Pogoj za varno vlaganje sredstev načrta mora biti njihovo pogosto in objektivno vrednotenje ter dostop do posodobljenih in točnih podatkov o finančnem položaju izdajatelja vrednostnih papirjev, v katere vlaga institucija.

4.2.8.1 EESO pozitivno ocenjuje predlog, da bi sredstva poklicnih pokojninskih načrtov lahko vlagali v instrumente z dolgoročno ekonomsko perspektivo, ne da bi pri tem naleteli na ovire držav članic.

4.2.8.2 Vendar Odbor odločno zavrača predlog Komisije, po katerem „države članice ne morejo preprečevati, da vlagajo v dolgoročne instrumente, s katerimi se ne trguje na organiziranih trgih, v večstranskih sistemih trgovanja ali organiziranih trgovalnih sistemih“. EESO meni, da bi bile takšne naložbe v primeru načrtov z vnaprej določenimi prispevki, kadar tekoče ocenjevanje vrednosti sredstev ni mogoče, zelo tvegana rešitev za člane načrtov. Kakršen koli pristop, ki bi temeljil na takšni naložbeni politiki, bi zaradi nezmožnosti zagotavljanja točnih informacij o vrednosti zbranih sredstev in pričakovanih koristih po izpolnjeni upokojitveni starosti postal nepregleden – to pa je zlasti pomembno za člane, ki nosijo polno naložbeno tveganje. Vendar EESO meni, da morajo države članice imeti možnost, da same odločijo, ali bodo po posvetovanju s socialnimi partnerji na tem področju določile kakšno omejitev.

4.2.8.3 EESO podpira možnost vlaganj institucij v dolgoročne infrastrukturne naložbe, vendar meni, da bi vlaganje v takšne projekte brez kvantitativnih omejitev moralo biti mogoče le, kadar so to finančni instrumenti, s katerimi se trguje na javnem trgu (kot so delnice in obveznice), ali pa finančni posredniki, ki so splošno dostopni na finančnem trgu (npr. različni investicijski skladi, delnice podjetij, ki neposredno vlagajo v dolgoročne projekte, uvrščene na javni trg).

4.2.9 EESO Komisiji predlaga razmislek o možnosti spremembe člena 20(1)(d) predloga direktive, ki opredeljuje pravila glede vlaganja v izvedene finančne instrumente. Po mnenju Odbora dosedanje izkušnje iz krize utemeljujejo potrebo po znatni omejitvi trenutno zelo širokega pravila, po katerem morajo institucije vlagati v izvedene finančne instrumente z namenom, da „olajšajo učinkovito upravljanje portfelja“.

4.2.10 Odbor v celoti podpira uvedbo institucije depozitarja v načrtih, pri katerih naložbeno tveganje nosijo člani in upravičenci, in meni, da je delovanje depozitarjev temeljni instrument za varovanje sredstev institucij kolektivnih naložb v sodobnem svetu.

4.2.11 EESO odobrava zahtevo, da se v programih, v katerih člani in upravičenci ne nosijo vseh vrst tveganj, zagotovi učinkovita aktuarska služba.

4.3 Informacije za člane in upravičence

4.3.1 EESO v skladu s svojimi preteklimi priporočili odobrava zahtevo po razširitvi obsega informacij, ki jih je treba zagotoviti tako članom načrtov kot tudi upravičencem. Prav tako velja pozitivno oceniti uvedbo obveznosti, da institucije vsaj vsakih dvanajst mesecev predložijo ključne informacije, ki se med drugim nanašajo na jamstva v načrtu, vsoto vplačanih prispevkov, stroške udeležbe v načrtu, naložbeni profil, rezultate, ki jih je načrt dosegel v preteklosti, in napovedano višino pokojninskega prejemka.

4.3.2 Odbor izraža resen dvom, ali je pri predlog o enotni informaciji na dveh straneh, ki je za prejemnika grafično pregledno oblikovana, izvedljiva zamisel. V različnih poklicnih pokojninskih načrtih člani nosijo različna tveganja in imajo tudi različna pričakovanja glede prihodnjih prejemkov. Poleg tega pravila o izplačevanju sredstev, zbranih v poklicnem pokojninskem načrtu, pogosto opredeljujejo države članice. Pri informaciji, ki jo prejmejo člani ali upravičenci takšnih načrtov, je treba upoštevati te dejavnike. Zato se EESO zavzema za spremembe predlaganih določb, da bi se poenotenje vzorca za informacije, ki se pošljejo članom načrtov, razširilo na več stopenj in da bi bilo opredelitev končne zasnove med tem procesom mogoče prilagajati. Na začetni stopnji bi se bilo treba lotiti dela z vzorci, ki bi vsebovali več različnih vrst informacij (vendar bi morala vsaj dva vzorca temeljiti na opredeljenem prispevku in opredeljenem prejemku). Zatem bi jih bilo treba pilotno uvajati v izbranih državah članicah ali v izbranih institucijah, šele na podlagi zbranih izkušenj pa bi bilo mogoče začeti delo v zvezi delegiranim aktom, omenjenim v členu 54.

4.3.3 Odbor meni, da bi na koncu morala biti v uporabi vsaj dva ločena vzorca informacij – eden za sisteme, ki temeljijo na konceptu opredeljenih prispevkov, in drugi za sisteme na podlagi opredeljenega prejemka. Poleg tega mora imeti vsaka država članica možnost dopolnitve tega vzorca z nekaterimi informacijami, pomembnimi za člane načrta ali prejemnike, povezanimi s posebnostmi nacionalnih predpisov.

4.3.4 EESO meni, da so mnoge predlagane določbe premalo natančne in lahko člane ali upravičence zavajajo, namesto da bi vsebovale zanesljivo informacijo.

4.3.4.1 Že sam naslov informacije (Izkaz pokojninskih prejemkov) je zavajajoč – informacija se bo kvečjemu nanašala na izkaz predvidenih pokojninskih prejemkov. Zato bi bilo naslov tega dokumenta treba spremeniti – na primer v „Trenutno stanje predvidenih pokojninskih prejemkov“.

4.3.4.2 V členu 48(1)(a) je predvidena možnost, da se članu predloži informacija s polnim jamstvom. Uporaba takšnega izraza je zavajajoča, saj si morebitni član pod izrazom „polno jamstvo“ ne predstavlja pesimističnega scenarija, po katerem gre delodajalec/institucija v stečaj. Posledica takšnega stečaja bi lahko bila, da pokojninskega načrta upravičencem ne bi bilo mogoče izplačati. Po drugi strani Komisija v členu 48(2)(d) omenja „mehanizem za znižanje prejemkov“, to pa vzbuja dvome glede obstoja polnega jamstva.

4.3.5 Odbor poziva Komisijo, naj bo glede na morebitne stroške takšne rešitve posebej pozorna pri oblikovanju delegiranega akta, o katerem je govor v členu 54. Obremenitve zaradi priprave informacije za člane načrta ali dodatni stroški storitve, povezane s potrebo po zagotavljanju dodatnih pojasnil v primeru, ko enotni evropski vzorec ne bo ustrezen zaradi posebnih okoliščin določenega načrta, ne smejo znatno povečati stroškov institucij. Zato EESO poziva Komisijo, naj pri oblikovanju kataloga informacij, ki jih prejme član načrta, upošteva značilnosti takšnih načrtov.

4.4 Nadzor nad delovanjem institucij

4.4.1 Glede na dosedanje težave z razlaganjem, ki so posledica različnih praks pri nadzoru v posameznih državah članicah, Odbor pozdravlja poskus natančnejše opredelitve področij finančne dejavnosti, za katere velja nadzor, in njihove ločitve od nalog, za katere veljajo predpisi s področja prava socialnih zavarovalnic in delovnega prava.

4.4.2 EESO z zadovoljstvom sprejema napoved poostritve predpisov, ki se nanašajo na medinstitucionalno izmenjavo informacij med ustreznimi institucijami, pristojnimi za nadzor nad poklicnimi pokojninskimi načrti.

4.4.3 EESO meni, da je predlog o povečanju nadzornih pristojnosti nad IORP razumen; s tem bi bile lahko povezane dodatne zahteve po informacijah. Predpisi predlagane direktive na tem področju ohranjajo ustrezno raven prožnosti in omogočajo prilagoditev posebnih nadzornih ukrepov na posamezne situacije.

V Bruslju, 10. julija 2014.

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Henri MALOSSE
